

नव जन्मचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

मौलसुपूर्ण कथावाचन शैलीका कारण 'सेलिब्रिटी' छवि बनाएका साइरेस पोस्टर अब अभिनेताको रूपमा ठूलो पर्दामा देखिँदैछन्। चन्द्र पन्तको निर्देशनमा बनिँदैरहेको नयाँ फिल्म 'आ बाट आमा'बाट उनले डेब्यु गर्न लागेका हुन्। उनले पितृवला फिल्मको छायांकन सुरु गरेका छन्। फिल्ममा साइरेसको भूमिकाबारे निर्माण पक्षले कुनै जानकारी जराएको छैन।

आजको विचार...

आकाशमै...
(पुई पैजमा)
दिवसप्रकाश कार्की

विपिन कार्की स्टारर फिल्म 'काजी' को प्रदर्शन निति तय भएको छ। निर्माताले पोस्टर सार्वजनिक गर्दै २७ चैतलाई प्रदर्शन नितिमा रुपमा तय गरेका हुन्। यो फिल्मलाई लक्ष्मण रिजालले निर्देशन गरिरहेका छन्। रामप्रसाद रिजालको प्रस्तुति रहेको फिल्मको पोस्टरमा मुख्य पात्र विपिन कार्की फिचर्ड छन्। पोस्टरमा उनी केही जाँघिभर र जवान छन्। पोस्टरमा केही अधिकारी पनि चित्रित छन्।

अंक १९८ १०८९ मंसिर १० गते शनिबार 6 December 2025, Saturday पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

चार अर्ब ६० करोड
डलरको एआई केन्द्र

(रासस/एएफपी)

सिड्नी, मडिसर १९/ च्याटिपिपीटीको निर्माता ओपनएआई तथा अस्ट्रेलियाली डाटा सेन्टर अपरेटर नेक्स्टडीसी बीच सिड्नीमा अबौं डलरको कृत्रिम बुद्धिमत्ता (एआई) केन्द्र विकास गर्ने सम्झौता सम्पन्न भएको छ।
क्षिस्नेममा मुख्यालय रहेको नेक्स्टडीसीले शुक्रबार सार्वजनिक गरेको विज्ञापनानुसार दुवै कम्पनीबीच एआई क्याम्पस तथा जिपियु 'सुपरक्लस्टर' निर्माणका लागि समझदारीपत्रमा हस्ताक्षर भएको हो।
सम्झौता अनुसार यी कम्पनीहरूले पश्चिमी सिड्नीमा अत्याधुनिक एआई पूर्वाधारको योजना, विकास तथा सञ्चालनमा सहकार्य गर्ने छन्।
सम्झौताको प्रभाव बजारमा पनि देखिएको छ - नेक्स्टडीसीको सेयर डिउसोको कारोबारमा ४.१ प्रतिशतले उकालो लागेको छ। अस्ट्रेलियाली सरकारले सात अर्ब अस्ट्रेलियन डलर (फन्ड चार अर्ब ६० करोड अमेरिकी डलर) बराबरको यो परियोजनाले निर्माण, प्रविधि, इन्जिनियरिङ तथा परिचालन क्षेत्र मिलाएर हजारौं प्रत्यक्ष तथा अप्रत्यक्ष रोजगारी सिर्जना गर्ने विश्वास व्यक्त गरेको छ। सरकारका अनुसार यो विशाल केन्द्रले नयाँ नवीकरणीय उर्जा स्रोत प्रयोग गर्नेछ र पिउने पानी प्रयोग नगरी चियाउन सकिने 'नेक्ट जेनेरेसन' सुविधा निर्माण गरिनेछ।

गुल्मीमा २० करोड ६७ लाखको सुन्तला उत्पादन

शामा संभावना/रासस

गुल्मी, मडिसर १९/ जिल्लामा यस वर्ष २० करोडभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन भएको छ। गत वर्षको तुलनामा यस पटक जिल्लामा सुन्तलाको उत्पादन घटेको हो।

गत वर्ष र २४ करोड ५० लाखभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन भएकोमा यस पटक उत्पादन ३२ प्रतिशतले घटेको कृषि ज्ञान केन्द्रका सूचना अधिकारी टीकाराम न्यौपाने जानकारी दिए। जिल्लामा यस वर्ष २० करोड ६७ लाख ८४ हजारको सुन्तला उत्पादन भएको सूचना अधिकारी न्यौपानेले बताए। सुन्तलाखेतीबाट मनस्य आम्दानी गदै आएका यहाँका कृषकले यस पटक अपेक्षा गरेअनुसार सुन्तला उत्पादन नभएको बताएका छन्। सुन्तलाखेतीबाट यहाँका कतिपय कृषकले वार्षिक र पाँच लाखभन्दा बढीको सुन्तला विक्री गदै आइरहेका छन्। जिल्लामा उत्पादित सुन्तलामध्ये यस पटक दश करोड मूल्य बराबरको सुन्तला मात्र जिल्ला बाहिर निर्यात हुने कार्यलयले जनाएको छ। गुल्मीबाट गत वर्ष १३

करोड बराबरको सुन्तला जिल्ला बाहिर निर्यात भएको थियो। सुन्तलाको उत्पादन घटनुमा बैमौसमी वर्षा, कृषकहरूले बगैँचा व्यवस्थापनमा ध्यान नदिएको, सानै फल फर्ने समस्या, रोग/किराको प्रकोप बढ्नु, सुन्तलालाई उचित मलखाद तथा सिँचाई नहुनु, समयमा सुन्तलाको बोट काट्नुबाट नगर्नु जस्ता मुख्य कारण रहेको कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख नरेश धितालले जानकारी दिए। यहाँका कृषकहरूले परम्परागत रूपमा सुन्तलाखेती गर्दै आएका छन्। परम्परागत खेतीका कारण समय समयमा सुन्तलाका फेद र जरा कुहिने समस्याका कारण सुन्तलाको उत्पादनमा कमी आउँदै जान थालेको धुर्कोट गाउँपालिकाका-२ पिपलधाराका कृषक शिवलाल खनालले बताए। सुन्तला बगैँचामा समयमै मलखादको व्यवस्थापन र सूक्ष्म तत्वको प्रयोग गर्नेहो भने

उत्पादनमा वृद्धि हुने उनको भनाइ छ। जिल्लामा अधिकांश कृषकहरूले सुन्तला बगैँचामा बिजु विस्वाहस रहेका छन्। यहाँका सुन्तला बगैँचाहरूमा ९५ प्रतिशतभन्दा धेरै बिजु विस्वाका बोट छन्। कलमी बोटहरूले भन्दा बिजु विस्वाले लामो समयसम्म फलदिने कारण यहाँका कृषकले बिजु विस्वाको प्रयोग गर्दै आएका हुन्। जिल्लामा सुन्तलाको कुल ८८५ हेक्टर क्षेत्रफलमध्ये हाल ६१५ हेक्टर क्षेत्रफलमा सुन्तला उत्पादन हुने गर्दछ। व्यावसायिक रूपमा भने सुन्तलाखेती गर्ने कृषकको संख्या त्यति धेरै छैन। जिल्लाका ९३ वडामध्ये ३६ वडामा सुन्तला बगैँचा फलफूल जोन कार्यक्रम लागू भएको राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रमका कृषि इन्जिनियर विष्णुप्रसाद पोखरेलले बताए। राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण

कार्यक्रममा फर्त जिल्लाको मदाने गाउँपालिकाको पुर्कोटदह, धुर्कोट गाउँपालिकाको पिपलधारा तथा सत्यवतीको सिम्धा र रेसुङ्गाको अर्खलेगायतका ठाउँमा चकनाबन्दी परी व्यावसायिक सुन्तलाखेती सुरु गरिएको छ। गुल्मीको सुन्तला निकै रसिलो र खटिलो हुनेभएकाले कारण बजारमा यहाँको सुन्तलाको राम्रो माग हुँदै आएको छ। सुन्तला खरिद गर्नका लागि बुटवल, पाल्पा, अर्घाखाँचीलगायतका जिल्लाबाट व्यापारी घरमै पुगेर सुन्तलाको बगैँचा खरिद गर्ने गर्दछन्। अहिले बजारमा गुल्मीको सुन्तलाको थोक मूल्य र ४० देखि खुद्रा मूल्य र १०० सम्म रहेको छ। सुन्तलाबाट फलफूलको दिगो विकासका लागि कृषि ज्ञान केन्द्रले पनि सुन्तलाका विभिन्न जात पहिचान गरी

तिनको व्यवसायीकरण गर्न सुरु गरेको छ। कृषि ज्ञान केन्द्र र राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रममा फर्त सुन्तलाको उत्पादकत्व वृद्धिका लागि बगैँचा व्यवस्थापनमा जोड दिएको छ। सुन्तलाको बगैँचा सुधारका साथै मलखादको व्यवस्थापन, सिँचाई र बोट काट्नुजस्तालगायतका कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रमका प्रमुख रमेश जैसवालले बताए। जिल्लामा धुर्कोट गाउँपालिकाको नयागाउँ, पिपलधारा, धुर्कोटको लुम्छा, श्रृङ्गा, रेसुङ्गा नगरपालिकाको भाडगाउँ, रुरुनेत्रको मुसिडाँडा, चौतारा, मुसिकोट नगरपालिकाको अर्वाङ्कोट, गुल्मीहरबारको गैडाकोट, कालीगण्डकीको अर्बेनी, जयखानी चन्द्रकोटको रेभी, सत्यवती र मदानेको भनभने सुन्तलाको मुख्य पकेट क्षेत्रको रूपमा रहेका छन्।

बिजुलीको सुरक्षित प्रयोग गरौं।

- भिजेको वा चिसो हातले बिजुलीको तार तथा उपकरण नचलाऔं,
 - बालबालिकाले भेट्ने गरी बिजुलीका तार तथा सकेट नराखौं,
 - पुराना तथा नाझुगो तार तत्काल मर्मत गरौं,
 - ओभरलोड हुने गरी बिजुलीको प्रयोग नगरौं,
 - आगलागी भएमा तत्काल मुख्य स्विच बन्द गरौं,
 - जाडो मौसममा हिटर बाल्दा कोठामा पर्याप्त हावा छिर्ने व्यवस्था मिलाऔं,
 - रातीको समयमा हिटर बन्द गरेर मात्र सुतौ।
- सावधानी अपनाऔं, सुरक्षित रहौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

युवा पलायन रोकन रेसुङ्गामा 'मिसन रोजगारी' कार्यक्रम

गुल्मी, मंसिर १९/ जिल्लाको रेसुङ्गा नगरपालिकाले युवा पलायन रोकन 'मिसन रोजगारी' कार्यक्रम सञ्चालन गरेको छ। युवाहरूको वैदेशिक पलायन र उद्यमीबीचमै पलायन हुने अवस्थाको अन्त्य गर्न सो कार्यक्रम ल्याइएको नगर प्रमुख खिलटवज पन्थीले बताए। उनका अनुसार दायित्वको सहकार्यमा १ सय ८० दिनको परिणाम प्राप्त गरिसक्ने गरी उक्त कार्यक्रम तीन चरणमा सञ्चालन गरिएको हो। नगर प्रमुख पन्थीले रोजगारी सिर्जना गर्नुपर्छ भन्ने सबैको सामा उद्देश्य र बुझाइका कारण मिसन रोजगारी कार्यक्रम

शुभारम्भ गरेको बताए। 'युवा पलायन बढिरहेको छ, उच्च सुरु गरेका उच्च पनि बीचमै पलायन हुने अवस्था छ,' उनले भने, 'उद्यमीलाई साथ दिएर रोजगारी वृद्धि गर्न हामीले मिसन रोजगारी भित्र्याएका हौं।' 'सबै

उद्यमीलाई छुट्याउँदै आवश्यकताअनुसार सहयोग गरेर रोजगारी बढाउने पनि नगर प्रमुख पन्थीले बताए। मंसिर १७ गतेदेखि आवेदन आह्वान गरिएको छ। जसमध्ये ४० व्यावसायिक फर्म लाभान्वित हुनेछन्। ४० उद्यमीलाई

सशमीकरण, त्यसैबाट छनोट २० उद्यमीलाई स्तरीकरण र त्यसैबाट छनोट १० उद्यमीलाई स्तरोन्नति गरिनेछ। उनीहरूलाई तालिम, ज्ञान, सीप र प्रविधि हस्तान्तरण गरिनेछ। जसबाट उद्यमीलाई अनुदानको भर मात्र होइन, आफ्नै लगानी गर्न सक्ने खाले बनाउने योजना छ। दायित्वले पूरक साफेदारी गरी लगानी, उत्पादन, बजारीकरण र परिणाम लिनेगरी रोजगारी वृद्धि गर्न सहयोग गर्नेछ। प्रतिस्थापक उद्यमी तयार गर्ने 'मिसन रोजगारी' १८० दिन चल्नेछ।

पा.वि.हु.च.नं. ०४१/०४२

पा.वि.प्र.का.च.नं. १९/०४१/०४२

जनचनेतना

सम्पादकीय

माटोको क्षयीकरण रोकौं

माटो हाम्रो जीवनको मूल आधार हो । पृथ्वीको सतहमा रहेको खनजोत गर्न सकिने नरम किसिमको भाग नै माटो हो । यो खासगरी विभिन्न खनिज तत्व, अम्लीक तत्व, हावा, तरल पदार्थ र थुप्रै जीवहरूले बनेको हुन्छ । तर यही माटोको जीवन हैसियत निरन्तर खस्केको छ । मानवजाति नै माटोको महत्वाका बारेमा गम्भीर नहुँदा यसले अनेक व्यवधानहरू ल्याइरहेको छ । अहिले नै, संसारभरि कै ४० प्रतिशत माटो खोतीयोग्य छैन । सबैतिर माटो मर्ने क्रम तीव्र छ । यदि यस्तै अवस्था रहेमा सन् २०५० सम्ममा सतहको ५० प्रतिशत माटो मरुभूमि भइसक्ने आकलन छ । अहिलेसम्म नेपालको कति प्रतिशत माटो मरुभूमिकरण भयो यसको विषयमा कुनै तथ्यांक नभए पनि वन फडाानी, कृत्रिम रसायन र विषादीमा आधारित भएर गरिएको एकल र सफा खेतीका कारण बर्सेन लाखौं टन मलिलो माटो हाम्रो खेतबारीबाट पलायन भएको छ । यस्तो अवस्थामा कृषिको उत्पादन र उत्पादकत्व बढाउन माटो जोगाउनु सरकारको मुख्य प्राथमिकता हुनुपर्ने हो । तर सरकारले यसतर्फ कुनै पनि बाटो तय गरेका छैन । बरु कृषियोग्य माटो मान्ने कृत्रिम रसायन र विषादीको वर्षा गराउँदै कृषि सपान धुन अलापेको पाइन्छ । यो अत्यन्त विडम्बनाको कुरा हो ।

माटोको महत्त्वलाई बुझाउन कार्यक्रम हुने नगरेका होइनन् । तर घट्टो उर्वराशक्ति बढाउनतर्फ केसैको पनि ध्यान छैन । मानव जातिको लापरवाहीका कारण माटो पृथ्वी बासयोग्य हुन नसक्ने जोखिम देखिएकाले माटोको बारेमा जनचेतना जगाउने उद्देश्यले हरेक वर्ष डिसेम्बर ५ मा विश्व माटो दिवस मनाउने गरिन्छ । यस वर्ष पनि शुक्रबार मनाइएको छ । विज्ञका अनुसार विश्वमा माटोको अस्तीत्यकरण बढ्दो क्रममा छ । उर्वर जमिनमा अस्तीत्यपन बढ्दै जाँदा उत्पादकत्व घट्दै जान्छ, जसका कारण भविष्यमा खाद्य संकटको जोखिम रहेको भन्दै जानकारहरूले चिन्ता प्रकट गर्न थालेका छन् । यसका साथै माटोको संरक्षण नगरिँदा खाद्य तथा पोषण सुरक्षा सम्भव छैन । त्यसैगरी दिगो कृषि विकास, जैविक विविधताको संरक्षण, प्राङ्गारिक प्रकृति सम्बन्धी विषय पूर्ण हुँदैनन् । हाम्रो माटोको उर्वराशक्ति कृषिको वर्ष हास भइरहेको छ । यसो हुनुमा एउटै बडौं पटक-पटक लगाने गर्नु, रसायनिक मलका अधिक प्रयोग, गोबर मलको स्रोतको क्षय र प्रयोगमा कमी सहयोग कारण हुन् । तथ्य खेतबारीमा हरियो मल, गोबर तथा प्राङ्गारिक मलको बढी भन्दा बढी प्रयोग बढाई रसायनिक मलको प्रयोग कम गरी माटो संरक्षणमा सबैले ध्यान दिन जरुरी छ ।

f Opinion @ Socia Network f

“जिन्दगीमा आशा लाग्ने चिजहरू धेरै छन्, तर बास लाग्ने भनेको तिमी मात्र हो आमा”...

(शान्ता डकालको फेसबुक स्ट्याटसबाट www.facebook.com/shanta.dhakal)

यो सत्यमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू रक्कडौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

जनचनेतना दैनिकको रुपमा तपाईंलाई आइरहेको छ । यो पत्रिका अहो रतरीय अति पढनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अनुमति सुझावहरूको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकहरू तपाईंको सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

जनचनेतना दैनिक
भागवतील नगर, पाल्पा

प्रहरी कार्यालय	२४औं नं.
डुम्लेख ०३१-४२०२२	सिमानास्थल भैरहवा ०३१-४२०१९३
स.क.बागम्य डुम्लेख ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
डुम्लेख रामेछाप ०३१-४२०१९३	परिवार नियोजन सेवा कार्यालय ०३१-४२०१९३
भैरहवा ०३१-४२०१९३	आर्वा अस्पताल पाप्ला ०३१-४२०१९३
आर्वाकोशी ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयाग ०३१-४२०१९३
कुसी ०३१-४२०१९३	पिपलडा पराली ०३१-४२०१९३
परासी ०३१-४२०१९३	भैरहवा आर्वा अस्पताल ०३१-४२०१९३
तीर्थहवा ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
पाप्ला ०३१-४२०१९३	तम्घास जिला अस्पताल ०३१-४२०१९३
डुम्लेख रामेछाप ०३१-४२०१९३	रुम्जाङ्ग जिला अस्पताल ०३१-४२०१९३
अर्घाखाँडा ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०३१-४२०१९३
लुम्बिनी अस्पताल ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०३१-४२०१९३

आकाशमै नेपालका हिमालसँग मौन संवाद

नेपालमा हवाई यात्रा केवल गन्तव्य पुग्ने साधन होइन - यो आफूमा एउटा अनुभव, एउटा दर्शन, र हिमालसँग सान्निध्य संवादसहितको नियात्रा हो । संसारका धेरै देशहरूमा हवाई जहाज उड्नु सामान्य दैनिक प्रक्रिया हो तर नेपालमा उड्ने प्रत्येक फ्लाइट, चाहे त्यो काठमाडौँ-पोखरा होस्, जनकपुर-काठमाडौँ होस्, धनगढी, विराटनगर वा नेपालगन्ज-मुगु नै किन नहोस्, यात्रुको फरवमा एउटै भाव ग्रसिन्छ - “यो त माउन्टेन फ्लाइट नै रहेछ ।”

नेपालजस्तो अनुपम भू-भाग, जहाँ ८ हजार मिटरभन्दा अग्ला १४ शिखर गर्वका साथ उभिएका छन्, जहाँ संसारको शिरजस्तै सगरमाथाको आकाश समातेको देखिन्छ । त्यही बेलाको आकाशमा उड्ने प्रत्येक जहाज यात्रुका लागि एक चलायमान दर्शन मञ्च बन्छ । विमानका इयालहरू हिमाल अवलोकनका लागि बनेको कुनै सिनेमा हलका इयालकै लाग्छन् - पर्दा बल्लैदेखि जान्छ, दृश्य फेँडि जान्छ तर दन्त वस्तर फैलाएर मुस्कुराइरहेको हिमालको आकर्षण सकिँदैन । प्रत्येक इयालबाट देखिने दृश्यले आफूलाई भाषामा जिस्काउँछन् र यात्रुको मनमा अन्तर्निहित स्मृतिको छाप छाड्छन् । नेपालको हवाई इतिहास पनि उस्तै रोचक छ । चार सिटे बोनान्जा बिच एयरक्राफ्ट, २४ सिटे डकोटा, भारतीय नेसनल एयरवेज र हिमालयन एभिएसन लिमिटेड हुँदै नेपाल वायुसेवा निगमसम्म आइपुग्दा नै पालको व्यावसायिक हवाईयात्रा तुरुणवयमा छ । उडानका रहस्य, उचाइका चुनौती र देशको भूगोलका कारण नेपालको आकाश, उचाइ र नियमन अन्य मुलुकजस्तो सहज भने पक्कै छैन । यो आफैमा एक साहसिक यात्रा भन्दा पनि अस्वाकविक हुँदैन । नेपालका हवाई मार्ग चार प्रकारका मानिन्छन् - कन्ट्रोल स्ट, अन-कन्ट्रोल स्ट, एडभाइजरी स्ट र टर्मिनल स्ट ११, ५०० फिटभन्दा माथिको अन्त्यस्थमा कन्ट्रोल स्ट, अनकन्ट्रोल स्टमा पाइलट आफ्नै भिजुअल फ्लाइट स्लमा निर्भर, एडभाइजरी स्टमा केही स्लानमा एटीसी सहायता र केही स्लानमा पाइलटको विवेक अनि उडान सुरु वा अवरण चरणमा टर्मिनल स्ट सक्रिय हुन्छ । तराईमा निश्चित स्ट, पाइलटमा पाइलटले आफ्नै बाटो बनाउनु-संसारसँगै दुर्लभ अभ्यास हो । उडान सहजताका लागि स्टहरूको पनि नामाकरण गरिएको छ । जसमा काठमाडौँबाट पोखरा, राङ, नेपालगन्जतिर उडान टिक्स्की ४१, भरतपुर-दाङमा टिक्स्की १९, भैरहवा-दाङमा टिक्स्की १९ जस्ता मार्गहरू तय गरिएका छन् । यात्रुका लागि यी नाम केवल ‘स्ट’ हुनु पाइलटका लागि भने यी स्ट उचाइ र भौगोलिक चुनौतीसहित बाँचिने अनुभव हुन् । इन्टरनेट फ्लाइट स्लमा उड्दा १५,००० देखि २९,००० फिटबीच उड्नुपर्छ भने, पूर्वतर्फ उड्दा बडौं बाउजन्ज (१५, १९, १९ हजार फिट), पश्चिमतर्फ ड्रेमन बाउजन्ज (१६, १६, २० हजार फिट) र भिएफआरमा २०,००० फिटसम्म उडान भर्ने गर्दछन् । उडान बीच एक हजार फिटको अनिवार्य आकाश दूरी आवश्यक पर्छ । र सबैभन्दा रोचक, नेपालमा माउन्टेन फ्लाइट

दिलिपप्रकाश कार्की

प्रत्येक इयालबाट देखिने दृश्यले आफूलाई भाषामा जिस्काउँछन् र यात्रुको मनमा अन्तर्निहित स्मृतिको छाप छाड्छन् । नेपालको हवाई इतिहास पनि उस्तै रोचक छ । चार सिटे बोनान्जा बिच एयरक्राफ्ट, २४ सिटे डकोटा, भारतीय नेसनल एयरवेज र हिमालयन एभिएसन लिमिटेड हुँदै नेपाल वायुसेवा निगमसम्म आइपुग्दा नेपालको व्यावसायिक हवाईयात्रा तुरुणवयमा छ । उडानका रहस्य, उचाइका चुनौती र देशको भूगोलका कारण नेपालको आकाश, उचाइ र नियमन अन्य मुलुकजस्तो सहज भने पक्कै छैन । यो आफैमा एक साहसिक यात्रा भन्दा पनि अस्वाकविक हुँदैन ।

आईएफआरमा २५,००० फिट र भिएफआरमा २९,००० फिटभन्दा माथि उडानमा पाइँदैन । यात्रुका लागि भने यी सबै केवल प्राविधिक विषय हुन् । प्रविधिने कोल्टे फेरिरहेका नेपालमा विशेषगरी १९६० को दशकपछि अन्तर्राष्ट्रिय आरोहीहरूको आगमन बढि हुन थाल्यो र हिमालको सौन्दर्य विश्व पर्यटनको केन्द्र बन्दै गयो । आज २०२४ मा, नेपाल आउने पर्यटकको आकर्षण सूचीमा ‘माउन्टेन फ्लाइट’ शीर्ष पाँच आकर्षणमध्ये पर्छ ।

एयरलाइन्सको तथ्यांक अनुसार, सगरमाथाको दृश्यवलोकनका लागि मात्र हरेक वर्ष २५-३० हजारले यात्रा गर्दछन् । तर, मुलुकको अर्द्धभूत सुन्दरता- नेपालका आन्तरिक यात्रुहरू प्रत्येक दिन, प्रत्येक फ्लाइटमा जानी-नजानी ‘माउन्टेन फ्लाइट’ नै गरिरहेका हुन्छन् ।

काठमाडौँबाट उडान सुरु भएसँगै देखिने गणेश हिमाल, लाङडा हिमशृङ्खला, पोखरा जाने क्रममा मुस्कानसहित उभिएको माछापुच्छ्रे, स्वागतका लागि उभिएर देखिने अन्नपूर्ण, कञ्चनजंगा धौलागिरी, नेपालगन्ज वा सुर्खेत र धनगढीसम्मको उडानमा देखिने काँचनजोरा साईपाल र अर्घौंको मौन चमक- जसले यात्रुलाई हिमालय पर्वतको दर्शनका लागि निश्चिन्ताको भरकास्तै महसुस गराउँछन् । योको टेबल ट्रे खोलि नपाउँदै स्वर्गको दोरा उघारिएकै भएर नै हिमशृङ्खलाहरू खुल्छन् । पाइलटहरूले आफ्नो अनुभूति साक्षात् गर्नु भन्दा - नेपालका हरेक उडान प्रकृतिसँगको

भेटघाट हो । काठमाडौँबाट पोखरा जाँदै गर्दा माछापुच्छ्रेले जति पटक नयाँ रूप देखाउँछ, त्यति पटक यात्रुले ‘वाह’ भन्छन् । त्यो ‘वाह’ नै हाम्रो देशको बान्द हो । पहिलो पटक उड्ने बालकका लागि त्यो ‘हिमाल’ भनेर चिन्नुपर्ने क्षण बन्छ भने घर फर्कौं गन् महिलाका लागि त्यो आफूभन्दा सम्झना अनि ‘एभरेस्ट’ हेर्न निःशब्द बनेका विदेशी यात्रुका लागि त्यो जीवनकै चमत्कार बनिदिन्छ । सामान्यतया नेपालको आन्तरिक उडानहरूमा देखिने दृश्य- सुदुरको मिलेकाजस्ता बादलहरू, जमीनबाट उठेर आकाश चुम्न अर्झदैनै गरेका हिमालहरू र हिमालसँग पीसी साटन ओर्लिरहेको देखिने शिखर बीचको संवादले जीउ चंगा बनाउँछ । यात्रुहरूले कहिलेकाँहीँ भन्छन्- नेपालमा जहाज चढ्नु भनेको ३० मिनेटको हिमालय डकुमेन्ट्री हेर्ने जस्तै हो ।

विशेषगरी प्रातःकालीन उडानहरू- जेठो घाम चर्किने हो, मंसिर-पौषको चिसो पारदर्शी आकाशमा, फागुन-वैशाखको गुलाबी बादलको छेउबाट उड्दा- हिमालहरूले आफ्नै लाई नजिक्याएको जस्तो लाग्छ । अन्तर्पूर्णलाई चुमेर आएको लेकाली हावाले बादललाई जिस्काउँदै गरेको दृश्य देखेर यात्रुहरू हर्षित मुद्रामा तस्विर खिच्ने, चिसर्प गर्दै, आकाशसँग गफिदै गरेको देखिन्छन् । हातमा क्यामेरा, मनमा उत्साह- यो दृश्याका नभै पोखरा उडानलाई पर्यटकले विश्वकै उत्कृष्ट दृश्यवलोकन फ्लाइटको रूपमा चर्चा गर्ने गर्दछन् । नेपालको आन्तरिक

उडानहरूबाट केवल हिमाल मात्र हेर्ने होइन सँगै नदीहरूले इतिहास र सभ्यताका कथा बोकेर अघिरल बगिरहेका देखिन्छन् । बाजुरा-डोल्पोतर्फ उड्दा सेती, कर्णाली र भेरी सुनौलो डोरीजस्तै चमकन्छन् । हरियालीले ढाकेका पहाड, धुम्कोजस्तै देखिने बस्ती, टुक्रिएको मोतीजस्तै चमिकने तालहरूले यात्रुलाई जहाजको इयालबाट देखेको दृश्य कविताको फलको दिन्छ । नेपाली उडानहरूको अर्को विशेषता- हरेक उडानले सयौं कथाहरू बोकेका हुन्छन् । कुनै फ्लाइटले घर छोडेर परदेशीय युवाको कथा बोकेका हुन्छन् भने कुनैले पूरा गरेका सपनाको सन्तुक बोकेर घर फर्किरहेका हुन्छन् । कुनैमा उमेर झल्किँदै गरीकी बुढी आमा हुन्छन् भने कुनैमा साहसिक पर्यटकहरू, कुनैमा सरकारी अधिकारी, कुनैमा पत्रकारहरू, केहीमा त पहिलोपटक विमान चढ्ने बालबालिका जो इयालबाट हिमाल देखेपछि चिच्याउँदै भन्छन्- ‘ए आमा, हिमाल’ केही यात्रुका लागि आकाशमा देखिने हिमालहरू घरको सम्झनाजस्तै हुन्छन् । कतिपयले पहिलोपटक सगरमाथा देखा भएकै हुन्छन् - यो केवल हिमालको सौन्दर्य होइन, मान्छेको मनमा अमिट छाप बनाएको नेपालको पहिचान हो । नेपाली उडान- जहाँ आकाश, बादल र हिमालय भित्रै यात्रुको निजी सिनेमा बनाउँछन् ।

नेपालको हरेक फ्लाइट, चाहे सेइयुलफ्लाइट होस् वा निगरित माउन्टेन फ्लाइट, दुवै विश्वव्यापी पर्यटक आकर्षणका लागि कुरिरहेको देखिन्छन् । नेपालमा हवाई यात्रा गर्नु भनेको आकाश र हिमालबीच सेतिएको एउटा जीवित कविता पढ्नु हो । यात्रुहरू भन्छन्- ‘म त गन्तव्य पुग्न भनेर चढेको, तर हिमाल देखेर मोहित भएँ ।’

नेपालका अधिकांश विमानस्थलहरू स्वयंमा नै ‘हिमालय भ्यूडोट’ जस्तै छन् । लुक्ला, नाम्चे, भुवा, बुम्बा, सिमकोट, पोखरा आदि । पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा भने हरेक यात्रुलाई माछापुच्छ्रेले स्वागत गरिरहेको देखिन्छ । यही कारण नेपालमा भित्रिने हरेक यात्रुको सामूहिक अनुभव हुन्छ- ‘नेपालमा हरेक फ्लाइट माउन्टेन फ्लाइट नै हो ।’ उडान छोड्दा होला, समय कम होला, यात्रुको उद्देश्य फरक-फरक होला- तर हिमालको उपस्थिति सबै फ्लाइटलाई एउटै मालामा उभिरिन्छ- भयता, श्रद्धा, सौन्दर्य र स्मृतिको चर्चिको माला । नेपालको आकाशका हरेक उडानले एउटा महत्त्वपूर्ण अर्थात् चित्रकलाको फलको दिन्छ, प्रत्येक दृश्य जीवनभरका लागि सम्झनाको मोती बन्छ । यही कारण जहाँ जहाँ उड्छ, त्यहाँ-त्यहाँ यात्रुहरू मुस्कुराउँदै भन्छन्- ‘एए एएणी फ्लाइट इज अ माउन्टेन फ्लाइट । (लेखक कार्की नेपाल पर्यटन बोर्डका भिडियो कन्चरभट हुन् ।)

हावाबाट बटक्क

गोष्प	साहित्यको क्षेत्रमा सफलता मिलेको । आफूहरूबाट टाढागुना ।
पुष्प	समाजमा मानसमान प्राप्त हुनेछ । नयाँ कामको बग बढाउने समय छ ।
निष्पुष्प	काम दोहोर्याएर गर्नुपर्ने । रोजगारमा सफलता मिलेको ।
कण्ठ	कण्ठक्षेत्रमा अनुभूति परिरिथिले रमा लाग्नेछ । केवल मात्र कार्य गर्नुपर्ने ।
सिंह	संस्कृतिको कार्यक्षेत्रमा लिने सिमित । व्यावसायिक क्षेत्रमा नाम मिलेको ।
कच्छा	कण्ठक्षेत्रमा सव्योग प्राप्त हुनेछ । नयाँ निर्माणहरू लिने समय रहेको छ ।
रक्षा	आर्थिक हानि हुन सक्छ । स्वास्थ्यमा क्षतिग्रस्ता ध्यान राख्नुपर्नेछ ।
पुष्प	पुष्पको बग बढाउने समय छ । नयाँ कामको बग बढाउने समय छ ।
निष्पुष्प	काम दोहोर्याएर गर्नुपर्ने । रोजगारमा सफलता मिलेको ।
कण्ठ	कण्ठक्षेत्रमा अनुभूति परिरिथिले रमा लाग्नेछ । केवल मात्र कार्य गर्नुपर्ने ।
सिंह	संस्कृतिको कार्यक्षेत्रमा लिने सिमित । व्यावसायिक क्षेत्रमा नाम मिलेको ।
कच्छा	कण्ठक्षेत्रमा सव्योग प्राप्त हुनेछ । नयाँ निर्माणहरू लिने समय रहेको छ ।
रक्षा	आर्थिक हानि हुन सक्छ । स्वास्थ्यमा क्षतिग्रस्ता ध्यान राख्नुपर्नेछ ।

प्रहरी कार्यालय	२४औं नं.
डुम्लेख ०३१-४२०२२	सिमानास्थल भैरहवा ०३१-४२०१९३
स.क.बागम्य डुम्लेख ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
डुम्लेख रामेछाप ०३१-४२०१९३	परिवार नियोजन सेवा कार्यालय ०३१-४२०१९३
भैरहवा ०३१-४२०१९३	आर्वा अस्पताल पाप्ला ०३१-४२०१९३
आर्वाकोशी ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयाग ०३१-४२०१९३
कुसी ०३१-४२०१९३	पिपलडा पराली ०३१-४२०१९३
परासी ०३१-४२०१९३	भैरहवा आर्वा अस्पताल ०३१-४२०१९३
तीर्थहवा ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
पाप्ला ०३१-४२०१९३	तम्घास जिला अस्पताल ०३१-४२०१९३
डुम्लेख रामेछाप ०३१-४२०१९३	रुम्जाङ्ग जिला अस्पताल ०३१-४२०१९३
अर्घाखाँडा ०३१-४२०१९३	सिमानास्थल पाप्ला ०३१-४२०१९३
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०३१-४२०१९३
लुम्बिनी अस्पताल ०३१-४२०१९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०३१-४२०१९३

साहित्य्य दर्पण

कृति/समीक्षा

डा. शैलजा पोखरेल

शब्दसँगै घुम्न पाइने यात्राभित्रको यात्रा : लन्डिनियम

नेपाली साहित्यजगतमा कृष्ण बजगाईंको १८ वटा छुट्टाछुट्टै पूर्ण अस्तित्व भएका नियात्रा समेटिएको छैटौँ नियात्रा संग्रह 'लन्डिनियम' प्रकाशित भएको छ । बेलायत, नेदरल्यान्ड्स र जर्मनीका भ्रमणको उपजबाट निस्किएको यस नियात्रा संग्रहले ती स्थानमा लुकेका इतिहासका जीवन्त आत्मालाई छोटलेर पाठकलाई देखाउने काम गरेको छन । बजगाईं ती देशमा गएका बहुरूपी, ऐतिहासिक रूपले महत्त्वपूर्ण र मौला स्थानमा भ्रमण गर्दै आफूले अनुभव गरेका र देखेका दृश्यलाई कुशलतापूर्वक शब्दहरूमा ढँदैर नियात्रा मार्फत ल्याएका छन् ।

भूँडीपुराण प्रकाशनबाट प्रकाशित 'लन्डिनियम'को शीर्षक लन्डनको प्राचीन इतिहासबाट ल्याइएको छ । लेखकले नयाँ-मौला ठाउँहरू पुगेर कुशलतापूर्वक शब्दहरूमा ढँदैर नियात्रा मार्फत ल्याएका छन् ।

भूँडीपुराण प्रकाशनबाट प्रकाशित 'लन्डिनियम'को शीर्षक लन्डनको प्राचीन इतिहासबाट ल्याइएको छ । लेखकले नयाँ-मौला ठाउँहरू पुगेर कुशलतापूर्वक शब्दहरूमा ढँदैर नियात्रा मार्फत ल्याएका छन् ।

भूँडीपुराण प्रकाशनबाट प्रकाशित 'लन्डिनियम'को शीर्षक लन्डनको प्राचीन इतिहासबाट ल्याइएको छ । लेखकले नयाँ-मौला ठाउँहरू पुगेर कुशलतापूर्वक शब्दहरूमा ढँदैर नियात्रा मार्फत ल्याएका छन् ।

भूँडीपुराण प्रकाशनबाट प्रकाशित 'लन्डिनियम'को शीर्षक लन्डनको प्राचीन इतिहासबाट ल्याइएको छ । लेखकले नयाँ-मौला ठाउँहरू पुगेर कुशलतापूर्वक शब्दहरूमा ढँदैर नियात्रा मार्फत ल्याएका छन् ।

नियात्रामा विम्बको रूपमा प्रयोग गरिएका शब्दहरूले पाठकलाई शृंगारिक भाव धाराका कविता भैं मनमा तरंगित बनाउँछन् । सुन्दरी, महिला र तिनका प्राकृतिक र अप्राकृतिकताको वर्णन गर्दै नियात्राकारले प्रस्तुत गरेको शृंगारिक भावले पाठकको मन विथोले कामभन्दा पनि विथोलिएको मनलाई सही ठाउँमा ल्याउने र उपयोगी शिक्षा दिने काम गरेको देखिन्छ । ऐतिहासिक धरातलमा खुट्टो टेकेर पुगेका ठाउँको खोजी र वर्णन गर्नु उनका नियात्रामा पाइने मूल विशेषता हुन् । त्यही विशेषता यस संग्रहमा पनि प्रशस्तै पाइन्छ । कार्ल मार्क्सले शरणार्थी जीवन बिताएको स्थानको भूत र वर्तमानको वर्णनले नेपाली पाठकको ज्ञानको सीमालाई तन्काउने काम गरेको छ । नेपालमा कम्युनिस्ट राजनीति गर्नेले साह्रै धेरै प्रयोग गर्ने कार्ल मार्क्स साहित्यमा पनि प्रगतिवादका प्रतिपादकका रूपमा बसेको देखिन्छ । तिनै मार्क्सले भाडामा बसेको बेलायतको घर, त्यो घरको अवस्था आदिको खोजी र वरपरका दृश्यका वर्णन ज्ञानवर्द्धक छन् । कार्ल मार्क्सको सिद्धान्त टेकेर नियात्राकारले गरेको व्याख्याले नेपाली मार्क्सवादीहरूलाई भस्काउँछ ।

मराउँछन् । त्यस्तै ऐतिहासिक ज्ञान उनले बर्लिनबाट पनि ल्याएका छन् । दोस्रो विश्वयुद्धका कारण दुई देशमा विभाजित जर्मनीको बर्लिन पुगेर गरिएको त्यहाँको दृश्यको वर्णन मार्मिक छ । विकसित जर्मनीलाई टुक्र्याएको स्थानमा पुगेका उनले ल्याएको भाइचारा घुम्नको उदाहरण हुन सक्छ भने उनको ठग्याई हो । नियात्राकारको कवित्व, कविताप्रतिको भुक्कव र कवितात्मक गुण नियात्राका वर्णनमा प्रशस्त देखा पर्छ । नदीमाथि तैरिरहेको चुचुरा पसल जाँदाको काव्यात्मक र पितृत्वक प्रस्तुतिमा पाठक उत्तीर्ण शब्दहरूमा खेल्न थाल्छन् । उज्यालो दिनेको वर्णन गर्दा मायालु राख्छन् अनुमान लगाउन थाल्छन् पाठकहरू । नियात्राकारको कवि व्यक्तित्व नियात्राभित्र अनेक रूपमा देखिन्छ । उनको यस्तो प्रस्तुतिले नियात्रा भनेको गद्य कविताजस्तो पनि हुन सक्छ भन्ने साहित्यिक मान्यतालाई पुष्टि गर्छ ।

बजगाईंका नियात्रामा जतातै भेटिने काव्यात्मक अभिव्यक्तिले पाठकको कवि मन मौलाउँछ । पाठकहरू 'पोएट्री फर्मेसीमा' पुगेर कविताको स्वाभुल खाँदै रमाउन थाल्छन् । पोएट्री ब्रान्मा कविता प्रेमीसँग हिँड्दा लेखकलाई भावुक बनाउने कवितात्मक शक्ति यस नियात्रामा देखा पाइन्छ । यस संग्रहमा घुम्न पाइने धेरै स्थानमा आजभन्दा पल्लेका नियात्राकार धुम्रे कि घुमेनन् भनेर पाठकलाई एकछिन सोच्न बाध्य बनाउँछ । नियात्रामा पाठकका लागि पुग्ने मौला र अवमलालाग्न जानकारी छन् । बाथ सहरको दृश्य र त्यहाँका जानकारीहरू नेदरल्यान्डको बत्से गाउँमा हावाको उपयोग गर्ने तरिका र हावमर्ममा पुरा प्रसिद्ध खाना हावमर्मको सौलसको परिवेशको कल्पना गर्दै सम्बन्धित निकायलाई नियात्रामार्फत फक्रकन्याउँछन् ।

चोरको अभियोगमा घुमिएको कुरा र भान योगका चित्रका प्राकृतिक रङ्गहरूको सुन्दर समायोजनको वर्णन नेपाली पाठकलाई नयाँ लाग्छन् । त्यही नयाँपनमा मस्त हुँदै गर्दा नेपालीले कहिल्यै नसोचेको केन होल पुरा यात्रा वर्णनले कौतुहलता जगाउँछ । लेखकले अँट गर्न नसके पनि केन होलको बसाइको अनुभव पाठकलाई पनि लिउँ लिउँ गर्नका लाग्ने बनाउँछ । नियात्राकारका केही व्यक्तिगत र्च पनि खुलाहरूमा आएको देखिन्छ । उनी कवि हुन्, कवि र साहित्यकारको सम्मान गर्छन् । उनी इतिहासमा भएका तर वर्तमान समयमा ओक्नेसमा पर्नेका स्थानहरूको खोजकर्ता हुन् । यिनी इतिहासको खोजीमा विशेष किसिमले रहेका देखिन्छन् । स-सानाजस्ता लाग्ने ठाउँका इतिहास खोजेर नियात्रामा तिनलाई विशेष बनाउने खुबी उनमा देखिन्छ । लन्डिनियम नियात्रा संग्रहमा नियात्राकारमा उनले आफ्नो नियात्रात्मक प्रवृत्तिअनुसार पुगेका स्थानका ऐतिहासिकता खोजी गरेका छन् । जानकारी र मनोरञ्जनको उचित समिश्रणका कारण पाठकलाई उनका हरेक नियात्रा र्चकर लाग्छन् । नियात्रामा वर्णन भएका स्थान, बाटा र त्यहाँका दृश्यमा पाइने प्राकृतिक सुन्दरताको काव्यात्मक अभिव्यक्तिले नियात्रालाई अझै रोचक बनाउने काम गरेका छन् । नियात्राकार पुगेका ठाउँको विवरण, त्यहाँको इतिहास, धार्मिक तथा सांस्कृतिक वर्णनसँग नेपालको परिवेश जोड्दै गरिएको विवादात्मक प्रस्तुतिले नियात्रालाई सहज र बोधगम्य बनाएको छ । नियात्राकारमा आफू जन्मेको देशको विकास होस् भन्ने चाहाना राख्छन् । उनी युरोपमा घुम्छन् तर मनमा नेपालमा के गर्दा राम्रो हुन सक्छ भन्ने सोच राख्छन् । आफू घुमेका स्थानहरूको सौलसको परिवेशको कल्पना गर्दै सम्बन्धित निकायलाई नियात्रामार्फत फक्रकन्याउँछन् ।

समकालिन साहित्य डटकम

निबन्ध

चार्वाक दर्शन अथवा प्रवृत्ति

चारु+वाक् अर्थात् मीठो बोलीका अर्थमा चार्वाक शब्द निर्माण हुन्छ । यो पौरस्य दर्शनमध्ये अत्यन्त भौतिकवादी दर्शनको सुखावात गरे ? यसको पुराण दर्शन अस्तिक र नास्तिक गरी दुई वर्गमा विभाजित छन् । सामान्य अर्थमा आस्तिक भनेको ईश्वरको अस्तित्व स्वीकार गर्ने र नास्तिकको ईश्वरीय सत्ता अस्वीकार गर्ने भन्ने बुझिन्छ । तर यसको तात्पर्य यतिमा मात्र सीमित छैन । पौरस्य दर्शनले वस्तु सिद्धिका लागि प्रमाणको खोजी गर्छ । समग्र पौरस्य दर्शन एक प्रमाणवादीदेखि लिएर अनेक प्रमाणवादी भए पनि मुख्यतः प्रमाण चार किसिमका मानिएको छन । ती प्रमाणमा प्रत्यक्ष, अनुमान, उपमान र शाब्द (आप्त वचन) हुन् । यी बाहेक पनि अन्य प्रमाणको परिकल्पना गरिएको देखिन्छ । प्रमाणद्वारा प्रत्यक्षको सिद्धि हुने गर्दछ । प्रमाणका अभावमा आफूले स्थापित गरेको सिद्धान्त पुष्टि गर्न सकिँदैन । आधुनिक न्याय प्रणालीमा पनि यसलाई फरक तरिकाले स्वीकार गरेको देखिन्छ । आप्त भनेको कुनै अवस्थामा असत्यको पछाडि नहुने श्रुतिमार्गहरूको वचन हो ।

प्रायः पुरीय दर्शनले वेदमा उल्लेख भएका वाक्य, प्रमाणको रूपमा स्वीकार गरेको छ । पूर्वका दर्शनमा आस्तिकभित्र न्यायवैशेषिक, मीमांसा, वेदान्त, योग र सध्यादेखि राखिन्छ । यी दर्शनले वेदोक्त वाणीलाई प्रमाणका रूपमा स्वीकार गरेको पाइन्छ । नास्तिकभित्र सम्राज्ञ भएकाहरू बौद्ध, जैन र चार्वाक वेदवाणीलाई प्रमाण मानेनन् । त्यसैले यी दर्शन नास्तिक बन्न गए । बौद्ध र जैन आश्रमा संस्थापकका वाणीलाई प्रमाण मान्छन् । तसर्थ यी दुई दर्शन अर्द्ध नास्तिक हुन् भनेर स्वीकार गर्दा मध्यमार्गी भन्छन् । चार्वाकको अवस्था केही पुष्ट छ । यी दर्शनले वेद र ईश्वर दुवैलाई अस्वीकार गर्दछ ।

यसको मूल भाव तलका दुई पङ्क्तिमा निहित छ :
पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा यावत् पतति भूतले ।
उत्थाय च पुनः पीत्वा पुनर्जन्म निवर्ते ।
अर्थात् पिएर, पिएर फेरि पिएर जबसम्म भूदमा लडिने तबसम्म पिएर जब उठिन्छ फेरि पिएर किनकि पुनर्जन्म हुन्छ भन्ने गतिनो आधार छैन । त्यसैले अनेक पङ्क्तिमा यावत् जीवते सुखं जीवते श्रुणं कृत्वा पुतं पितेत ।

मसीभुस्य देशस्य पुनरागमनं कृतः ।
अर्थात् जति समय बाँचिन्छ, त्यति समय सुखपूर्वक बाँच । श्रुणं गरेर भए पनि लिउं बाँचि । आगामा खरानी पनि जस्तै देहको फेरि आउने सुनिश्चितता छैन । यी दुई श्लोकले समग्र चार्वाकको विचारलाई प्रतिनिधित्व गरेको देखिन्छ । यस्ता विचारलाई व्याख्या रूपमै भए पनि हरिवंश राज वचन, भरिते साहित्य हरिश्चन्द्र लगायत विश्वभरका साहित्यकारले सिर्जनामा प्रयोग गरेका छन् । भरतेनुले 'मधुशाला' नाटकमा समता र समानताको गतिनो उदाहरण मधुशाला भएको देखाएका छन् । मधुशालामा जल, धर्म, सम्प्रदाय आदि केही नभएको र त्यसभन्दा बाहिर निस्केयछि विभिन्न आधारमा विभाजित हुने र सामान्य हिसा मच्चाउने कार्य अहरेको उल्लेख गरेका छन् । तथापि यो उनको समाजप्रतिको व्यथ्य हो । मूलतः उनी यस विचारधाराका फलपती होइनन् । हामी मानव अधिकांशमा समयमा आन्तरिक रूपमा चार्वाकसँगै नजिक हुन्छौ । हामी आवरणमा अन्य जस्तो बने पनि मूल रूपमा अधिकांश मनुष्य चार्वाक नै हो तथापि यस तथ्यलाई हामी स्वीकार गर्नलाई सक्दैनौ । चार्वाक विचारधारा वेदेखि नै विकसित हुँदै आएको मानिन्छ । तर यसको साहित्यका बारेमा अन्य दर्शन जस्तो स्पष्टसँग उल्लेख भएको पाइँदैन । यसलाई बार्हस्पत्य दर्शनसमेत भनेको पाइन्छ । बृहस्पतिबाट सुरु भएको बार्हस्पत्य बन्न गएको हो ।

बृहस्पति, देवताका गुरु मानिन्छन् । यहाँ स्वाभाविक जिज्ञासा हुनसक्छ र हुनु पनि पर्दछ । देव मुल्ले किन चरम भौतिकवादी दर्शनको सुखावात गरे ? यसको पुराण दर्शन अस्तिक र नास्तिक गरी दुई वर्गमा विभाजित छन् । सामान्य अर्थमा आस्तिक भनेको ईश्वरको अस्तित्व स्वीकार गर्ने र नास्तिकको ईश्वरीय सत्ता अस्वीकार गर्ने भन्ने बुझिन्छ । तर यसको तात्पर्य यतिमा मात्र सीमित छैन । पौरस्य दर्शनले वस्तु सिद्धिका लागि प्रमाणको खोजी गर्छ । समग्र पौरस्य दर्शन एक प्रमाणवादीदेखि लिएर अनेक प्रमाणवादी भए पनि मुख्यतः प्रमाण चार किसिमका मानिएको छन । ती प्रमाणमा प्रत्यक्ष, अनुमान, उपमान र शाब्द (आप्त वचन) हुन् । यी बाहेक पनि अन्य प्रमाणको परिकल्पना गरिएको देखिन्छ । प्रमाणद्वारा प्रत्यक्षको सिद्धि हुने गर्दछ । प्रमाणका अभावमा आफूले स्थापित गरेको सिद्धान्त पुष्टि गर्न सकिँदैन । आधुनिक न्याय प्रणालीमा पनि यसलाई फरक तरिकाले स्वीकार गरेको देखिन्छ । आप्त भनेको कुनै अवस्थामा असत्यको पछाडि नहुने श्रुतिमार्गहरूको वचन हो ।

प्रायः पुरीय दर्शनले वेदमा उल्लेख भएका वाक्य, प्रमाणको रूपमा स्वीकार गरेको छ । पूर्वका दर्शनमा आस्तिकभित्र न्यायवैशेषिक, मीमांसा, वेदान्त, योग र सध्यादेखि राखिन्छ । यी दर्शनले वेदोक्त वाणीलाई प्रमाणका रूपमा स्वीकार गरेको पाइन्छ । नास्तिकभित्र सम्राज्ञ भएकाहरू बौद्ध, जैन र चार्वाक वेदवाणीलाई प्रमाण मानेनन् । त्यसैले यी दर्शन नास्तिक बन्न गए । बौद्ध र जैन आश्रमा संस्थापकका वाणीलाई प्रमाण मान्छन् । तसर्थ यी दुई दर्शन अर्द्ध नास्तिक हुन् भनेर स्वीकार गर्दा मध्यमार्गी भन्छन् । चार्वाकको अवस्था केही पुष्ट छ । यी दर्शनले वेद र ईश्वर दुवैलाई अस्वीकार गर्दछ । यसको मूल भाव तलका दुई पङ्क्तिमा निहित छ :
पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा यावत् पतति भूतले ।
उत्थाय च पुनः पीत्वा पुनर्जन्म निवर्ते ।
अर्थात् पिएर, पिएर फेरि पिएर जबसम्म भूदमा लडिने तबसम्म पिएर जब उठिन्छ फेरि पिएर किनकि पुनर्जन्म हुन्छ भन्ने गतिनो आधार छैन । त्यसैले अनेक पङ्क्तिमा यावत् जीवते सुखं जीवते श्रुणं कृत्वा पुतं पितेत ।
मसीभुस्य देशस्य पुनरागमनं कृतः ।
अर्थात् जति समय बाँचिन्छ, त्यति समय सुखपूर्वक बाँच । श्रुणं गरेर भए पनि लिउं बाँचि । आगामा खरानी पनि जस्तै देहको फेरि आउने सुनिश्चितता छैन । यी दुई श्लोकले समग्र चार्वाकको विचारलाई प्रतिनिधित्व गरेको देखिन्छ । यस्ता विचारलाई व्याख्या रूपमै भए पनि हरिवंश राज वचन, भरिते साहित्य हरिश्चन्द्र लगायत विश्वभरका साहित्यकारले सिर्जनामा प्रयोग गरेका छन् । भरतेनुले 'मधुशाला' नाटकमा समता र समानताको गतिनो उदाहरण मधुशाला भएको देखाएका छन् । मधुशालामा जल, धर्म, सम्प्रदाय आदि केही नभएको र त्यसभन्दा बाहिर निस्केयछि विभिन्न आधारमा विभाजित हुने र सामान्य हिसा मच्चाउने कार्य अहरेको उल्लेख गरेका छन् । तथापि यो उनको समाजप्रतिको व्यथ्य हो । मूलतः उनी यस विचारधाराका फलपती होइनन् । हामी मानव अधिकांशमा समयमा आन्तरिक रूपमा चार्वाकसँगै नजिक हुन्छौ । हामी आवरणमा अन्य जस्तो बने पनि मूल रूपमा अधिकांश मनुष्य चार्वाक नै हो तथापि यस तथ्यलाई हामी स्वीकार गर्नलाई सक्दैनौ । चार्वाक विचारधारा वेदेखि नै विकसित हुँदै आएको मानिन्छ । तर यसको साहित्यका बारेमा अन्य दर्शन जस्तो स्पष्टसँग उल्लेख भएको पाइँदैन । यसलाई बार्हस्पत्य दर्शनसमेत भनेको पाइन्छ । बृहस्पतिबाट सुरु भएको बार्हस्पत्य बन्न गएको हो ।

बृहस्पति, देवताका गुरु मानिन्छन् । यहाँ स्वाभाविक जिज्ञासा हुनसक्छ र हुनु पनि पर्दछ । देव मुल्ले किन चरम भौतिकवादी दर्शनको सुखावात गरे ? यसको पुराण दर्शन अस्तिक र नास्तिक गरी दुई वर्गमा विभाजित छन् । सामान्य अर्थमा आस्तिक भनेको ईश्वरको अस्तित्व स्वीकार गर्ने र नास्तिकको ईश्वरीय सत्ता अस्वीकार गर्ने भन्ने बुझिन्छ । तर यसको तात्पर्य यतिमा मात्र सीमित छैन । पौरस्य दर्शनले वस्तु सिद्धिका लागि प्रमाणको खोजी गर्छ । समग्र पौरस्य दर्शन एक प्रमाणवादीदेखि लिएर अनेक प्रमाणवादी भए पनि मुख्यतः प्रमाण चार किसिमका मानिएको छन । ती प्रमाणमा प्रत्यक्ष, अनुमान, उपमान र शाब्द (आप्त वचन) हुन् । यी बाहेक पनि अन्य प्रमाणको परिकल्पना गरिएको देखिन्छ । प्रमाणद्वारा प्रत्यक्षको सिद्धि हुने गर्दछ । प्रमाणका अभावमा आफूले स्थापित गरेको सिद्धान्त पुष्टि गर्न सकिँदैन । आधुनिक न्याय प्रणालीमा पनि यसलाई फरक तरिकाले स्वीकार गरेको देखिन्छ । आप्त भनेको कुनै अवस्थामा असत्यको पछाडि नहुने श्रुतिमार्गहरूको वचन हो ।

प्रायः पुरीय दर्शनले वेदमा उल्लेख भएका वाक्य, प्रमाणको रूपमा स्वीकार गरेको छ । पूर्वका दर्शनमा आस्तिकभित्र न्यायवैशेषिक, मीमांसा, वेदान्त, योग र सध्यादेखि राखिन्छ । यी दर्शनले वेदोक्त वाणीलाई प्रमाणका रूपमा स्वीकार गरेको पाइन्छ । नास्तिकभित्र सम्राज्ञ भएकाहरू बौद्ध, जैन र चार्वाक वेदवाणीलाई प्रमाण मानेनन् । त्यसैले यी दर्शन नास्तिक बन्न गए । बौद्ध र जैन आश्रमा संस्थापकका वाणीलाई प्रमाण मान्छन् । तसर्थ यी दुई दर्शन अर्द्ध नास्तिक हुन् भनेर स्वीकार गर्दा मध्यमार्गी भन्छन् । चार्वाकको अवस्था केही पुष्ट छ । यी दर्शनले वेद र ईश्वर दुवैलाई अस्वीकार गर्दछ । यसको मूल भाव तलका दुई पङ्क्तिमा निहित छ :
पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा यावत् पतति भूतले ।
उत्थाय च पुनः पीत्वा पुनर्जन्म निवर्ते ।
अर्थात् पिएर, पिएर फेरि पिएर जबसम्म भूदमा लडिने तबसम्म पिएर जब उठिन्छ फेरि पिएर किनकि पुनर्जन्म हुन्छ भन्ने गतिनो आधार छैन । त्यसैले अनेक पङ्क्तिमा यावत् जीवते सुखं जीवते श्रुणं कृत्वा पुतं पितेत ।
मसीभुस्य देशस्य पुनरागमनं कृतः ।
अर्थात् जति समय बाँचिन्छ, त्यति समय सुखपूर्वक बाँच । श्रुणं गरेर भए पनि लिउं बाँचि । आगामा खरानी पनि जस्तै देहको फेरि आउने सुनिश्चितता छैन । यी दुई श्लोकले समग्र चार्वाकको विचारलाई प्रतिनिधित्व गरेको देखिन्छ । यस्ता विचारलाई व्याख्या रूपमै भए पनि हरिवंश राज वचन, भरिते साहित्य हरिश्चन्द्र लगायत विश्वभरका साहित्यकारले सिर्जनामा प्रयोग गरेका छन् । भरतेनुले 'मधुशाला' नाटकमा समता र समानताको गतिनो उदाहरण मधुशाला भएको देखाएका छन् । मधुशालामा जल, धर्म, सम्प्रदाय आदि केही नभएको र त्यसभन्दा बाहिर निस्केयछि विभिन्न आधारमा विभाजित हुने र सामान्य हिसा मच्चाउने कार्य अहरेको उल्लेख गरेका छन् । तथापि यो उनको समाजप्रतिको व्यथ्य हो । मूलतः उनी यस विचारधाराका फलपती होइनन् । हामी मानव अधिकांशमा समयमा आन्तरिक रूपमा चार्वाकसँगै नजिक हुन्छौ । हामी आवरणमा अन्य जस्तो बने पनि मूल रूपमा अधिकांश मनुष्य चार्वाक नै हो तथापि यस तथ्यलाई हामी स्वीकार गर्नलाई सक्दैनौ । चार्वाक विचारधारा वेदेखि नै विकसित हुँदै आएको मानिन्छ । तर यसको साहित्यका बारेमा अन्य दर्शन जस्तो स्पष्टसँग उल्लेख भएको पाइँदैन । यसलाई बार्हस्पत्य दर्शनसमेत भनेको पाइन्छ । बृहस्पतिबाट सुरु भएको बार्हस्पत्य बन्न गएको हो ।

समकालिन साहित्य डटकम

रामपुरमा शिविरमार्फत ४ सय ८५ जनाले लिए सेवा

पाल्पा, मंसिर १९/ जिल्लाको रामपुर नगरपालिकाका दुई वटा वडाकाका ४ सय ८५ जनाले स्वास्थ्य शिविरमार्फत सेवा लिएका छन् । नगरपालिकाले वडा नं. १ र २ का जनतालाई सहज सेवा प्रदानका लागि नगरपालिका कार्यालय बाट प्रदान गरिने सेवा सँगै स्वास्थ्य जाँच सहितको सेवा वडा नं. १ को कार्यालयबाट दिएको हो ।

शिविरमा स्वास्थ्य जाँच सेवा १ सय ७० जनाले लिएका छन् । न्याय सेवाबाट १४० जनाको मधुमेह परीक्षण, ४५ जनाको एचआईभी परीक्षण गरी १८५ जनालाई सेवा प्रदान गरिएको थियो । आँखा तथा कान परीक्षण आँखा जाँच १३० र कान परीक्षण ७० जनाको गरिएको थियो । आँखाको परीक्षण गरिएका मध्ये ११ जनामा मोटियाबिन्दको समस्या देखिएको छ । त्यस्तै सामाजिक सुरक्षा भत्ताको बायोमेट्रिक सेवा ४२ जना र अपाङ्गता तथा जेष्ठ नागरिक परिचयपत्र सेवा ६ जनाले लिएका छन् । साथै शिविरबाट २७ वटा योजनाको सम्झौता र एक वटा योजनाको बैंक खाता खोलिएको छ । शिविर बाटै पशु सेवा १७० जना, कृषि सेवा २०६ र आयुर्वेद सेवा १०१ जनाले लिएको योजना शाखा प्रमुख विक्रम बस्नेतले जानकारी दिए । शिविरमा रामपुर अस्पतालको समन्वयमा विशेषज्ञ सहितको स्वास्थ्य जाँच, कालीगण्डकी आँखा उपचार केन्द्रको समन्वयमा आँखा तथा कान परीक्षण र औषधी वितरण सेवा प्रवाह गरिएको

थियो । वडाबाटै सेवा प्राप्त गरेसँगै स्थानीयहरु खुशी भएका छन् । सेवामा आमनागरिकको पहुँच वृद्धि गर्न शिविर सञ्चालन गरिएको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत सुर्ज्योत पण्डितले बताए । उनले यस पत्रचात वडा नं. १ मा पनि शिविर सञ्चालन गर्ने योजना रहेको जानकारी दिए । नगरपालिका कार्यालयबाट दुरी र पहुँचका हिसावले टाढा रहेका नगरबासीले सहज रुपमा सेवा लिन पाउने नागरिकको अधिकारलाई प्रत्याभूति दिलाउन शिविर सञ्चालन गरिएको प्रवक्ता कपिल बहादुर खोलेले बताए । वडा नं. २ का वडा अध्यक्ष कृष्ण बहादुर दर्जीले नगरपालिकाको सेवासँगै स्वास्थ्य जाँच सेवा ग्रामीण क्षेत्रका जनतालाई राहत मिलेको बताए ।

परिष्कृत गैरिन्तरता दिइएको उनको भनाई छ । नगरपालिका कार्यालयको सेवामा आमनागरिकको पहुँच वृद्धि गर्न शिविर सञ्चालन गरिएको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत सुर्ज्योत पण्डितले बताए । उनले यस पत्रचात वडा नं. १ मा पनि शिविर सञ्चालन गर्ने योजना रहेको जानकारी दिए । नगरपालिका कार्यालयबाट दुरी र पहुँचका हिसावले टाढा रहेका नगरबासीले सहज रुपमा सेवा लिन पाउने नागरिकको अधिकारलाई प्रत्याभूति दिलाउन शिविर सञ्चालन गरिएको प्रवक्ता कपिल बहादुर खोलेले बताए । वडा नं. २ का वडा अध्यक्ष कृष्ण बहादुर दर्जीले नगरपालिकाको सेवासँगै स्वास्थ्य जाँच सेवा ग्रामीण क्षेत्रका जनतालाई राहत मिलेको बताए ।

खेलकुद समाचार

६०० विकेट पूरा गर्ने तेश्रो बलर नरायन

काठमाडौं, मंसिर १९/वेस्ट इन्डिजका सुनिल नरायन टी-२० क्रिकेटमा ६०० विकेट पूरा गर्ने तेश्रो बलर बनेका छन् । संयुक्त अरब इमिरेट्स (युएई) को इन्टरनेशनल लिग (आईएल) टी-२० मा ३७ वर्षीय बलिङ अनराउन्डरले यो उपलब्धि हासिल गरेका छन् । आईएल टी-२० आन्ध्रवाही नाइट राइडर्सका नरायनले शारजाह वारियर्ससँगको खेलमा १ विकेट लिएका हुन् ।

यसअघि टी-२० क्रिकेटमा

अफगानिस्तानका राशिद खानले ६ सय ८१ र वेस्ट इन्डिजकै ड्वेन ब्रावोले ६ सय ३१ विकेट लिएका छन् । ५६८ टी-२० खेलमा नरायनले ६ दशमलव १६ को इकोनोमी रेट कायम राखेका छन्, यो कम्तीमा २०० विकेट लिने ११७ बलरमध्ये सबैभन्दा राम्रो हो । आईपीएल इतिहासमा सबैभन्दा सफल बलर बनेका नरायनले १९२ विकेट लिएका छन् । यस्तै उनी अहिले क्यारेबियन प्रिमियर लिग (सीपीएल) मा १३३ विकेटका साथ सबैभन्दा सफल बलर हुन् ।

वर्गिकृत

१X५ सड्डुमागज

वर्गिकृत
डस्लेमा
विज्ञापन
दिनुहोस्
व्यवसाय
बढाउनुहोस् ।

सम्पर्क: ०७५-५२०६०१

अर्थ/कपॉरेट समाचार

राष्ट्र बैंकले थप ४० अर्ब उठाउने

पाल्पा, मंसिर १९/ नेपाल राष्ट्र बैंकले बैंकिङ प्रणालीबाट आइतबार थप ४० अर्ब रुपैयाँ उठाउने भएको । बजारमा अत्यधिक तरलता बढेपछि राष्ट्र बैंकले बैंकिङ प्रणालीबाट रकम उठाउने भएको हो ।

राष्ट्र बैंकले ३५ दिनका लागि आइतबार दिउँसो ३ बजे बोलकबोलको समय तोकेको छ । बोल गर्न सकिने रकम कम्तीमा १० करोड रुपैयाँ र बढीमा पाँच करोड रुपैयाँले भाग गर्दा आउने निःशेष भाग जाने गरी कुल आह्वान रकमसम्म रहेको छ ।

सार्वा तथा व्याज भुक्तानी आगामी पुस १० गते तोकिएको छ । यसको व्याज दरसमेत बोलकबोलको माध्यमबाट हुनेछ । राष्ट्र बैंकका अनुसार निक्षेप संकलनको बोलकबोल व्याज दरमा गर्नुपर्ने छ । बहु व्याजदर मा पनि बहुबोलकबोल गर्न सकिनेछ । निक्षेप संकलन उपकरणको बोलकबोलमा नेपाल राष्ट्र बैंकबाट इजाजत प्राप्त प्राप्त 'क', 'ख' र 'ग' वर्गका बैंक तथा वित्तीय संस्था मात्र सहभागी हुन पाउने छन् ।

शिक्षक आवश्यकता

मिति : २०८२/०८/१९

यस भुसलडाँडा माध्यमिक विद्यालयको विद्यालय व्यवस्थापन समितिको मिति २०८२/०८/१५ को बैठकको निर्णय, तानसेन नगरपालिकाको च.नं. १००५ मिति २०८२/०८/१७ को सिफारिस पत्र र शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाई तानसेन जिल्लाको च.नं. ४३४ मिति २०८२/०८/१७ को अनुमती पत्र अनुसार यस विद्यालयमा प्राथमिक तह तृतीय श्रेणीको करार शिक्षक नियुक्ति गर्नुपर्ने भएकोले तपसिल बमोजिम योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकबाट दरखास्त आह्वान गरिन्छ ।

तपसिल :

विज्ञापन नं. : ०१/०८२/०८/१९, पद : शिक्षक, पद संख्या : १ जना, तह र श्रेणी : प्रा.वि. तृतीय (करार), विद्युत्को फिचिप : करार, शैक्षिक योग्यता : शिक्षा शास्त्र संकायमा कक्षा १२ वा सो सरह उतिर्ग गरेको । उमेर : १८ वर्ष पुरा भई ४० वर्ष नपारेको । तलम स्केल : प्रचलित नियम अनुसार, दरखास्त बल्लु : रु. ७५०/-, दरखास्त दिने बलिपत्र मिति : २०८२/०८/०६ गते (विद्यालय समर्थित)। कार्यक मिति : २०८२/०९/०७ गते ।

परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा तोकिएको । परीक्षाको फिचिप : लिखित /अन्तरवार्ता, बाबुरूपक कागजातहरू : शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्रका प्रतिलिपिहरु, नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्र, अध्ययन अनुमति पत्रको प्रतिलिपि र निवेदन ।

(पुनरप : शिक्षक सेवा बायोको करार बुझिमा रोका उम्मेदवारको निवेदन परेको बापतमा अन्य उम्मेदवारहरूलाई परीक्षामा सहभागी नगर्ने हैन।) सम्पर्क नं.: ०७५-५२१७८५, ९८५७०६०९८५, ९८५७०२८५८५

रामेश प्रसाद बस्नाल

प्रधानाध्यापक

श्री भुसलडाँडा माध्यमिक विद्यालय

तानसेन-१, भुसलडाँडा, पाल्पा

मनको आवाज.....

'नाम पनि युनिक, कम पनि युनिक'

युनिक सफ.सम. ६४३ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :

युनिक शोसियल कम्युनिकेशन

प्रा.लि.

तानसेन, पाल्पा

०७५-५२१८६६८, ५२१८६६६

E-mail

news.uniquefem@gmail.com

www.uniquefem942.com

कैलाशनगर मिडिया प्रा.लि., तानसेन, पाल्पा

विज्ञापन दररेट परिवर्तन भएको सूचना

बढ्दो महङ्गी, कागज मसी तथा छपाई सामग्रीको मूल्यवृद्धिका कारण कैलाशनगर मिडिया प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित नवजन्चेतना दैनिकले २०८२ श्रावण १ गतेदेखि लागू हुने गरी यस अघि कायम गरेको दररेटमा निम्नानुसार परिवर्तन गर्ने निर्णय भएकोले सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

विज्ञापन दररेट

साधारण तर्फ

विवरण	साईज	स्यामश्वेत पत्रिका दररेट
प्रथम पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ४००/-
मिडि पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ३००/-
अन्तिम पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ५००/-

सरकारी तर्फ

विवरण	साईज	स्यामश्वेत पत्रिका दररेट
प्रथम पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ५५०/-
मिडि पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ४५०/-
अन्तिम पृष्ठ	प्रति सि.सि.	रु. ७००/-

डिस्टले	अन्य
डिस्टले	स्यामश्वेत पत्रिका दररेट
प्रति बक्स	रु. २००/- (१x५ सि.सि.)
राहदानी	रु. ८००/-
टूलो डिस्टले	स्यामश्वेत पत्रिका दररेट
प्रति बक्स	रु. १५००/- (२x१० सि.सि.)
	प्याइन्टर
	रु. १०००/-

नव
जन्चेतना
NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILYराष्ट्रिय दैनिक

कैलाशनगर मिडिया प्रा.लि.

ता.न.पा.-५, कैलाशनगर पाल्पा, सम्पर्क नं. ०७५-५२०६०१

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shittalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जन्चेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट

शितलपाटी

कम

www.shittalpati.com

डिजिटल पत्रिका

